

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 440

гр. София, 06.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
закрито заседание на 06.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **9804** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е на основание постъпила молба от П. П. П., чрез адв. М., с която се иска допълване на решение № 37327 от 12.11.2025г. по адм. дело № 9804 от 2025г. на АССГ, 41 с-в, като в диспозитива се предвиди връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания – да се заличат имената на С. М. И., Е. М. И. и Е. А. П..

В срока по чл. 176, ал. 2 от АПК насрещната страна не е изразила становище по молбата.

Съдът, като прецени молбата за допълване на съдебното решение, счита, че същата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 176, ал. 1 от АПК. При преценка разпоредбата на чл. 176, ал. 2 от АПК и обстоятелствата по спора, съдът намира, че за разглеждането ѝ не е необходимо насрочване на открито съдебно заседание. Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Съгласно чл. 176, ал. 1 от АПК, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение, когато не се е произнесъл по цялото оспорване. В случая тази хипотеза не е налице, тъй като съдът е формирал воля по спорния предмет и се е произнесъл по цялото оспорване. Съдът с решението е изменил абзац втори от диспозитива на заповедта за отчуждаване като е заличил три от посочените там лица. Поради това не е необходимо това да го прави административният орган, като преписката му се върне и същият издаде нова заповед в този смисъл. Съгласно чл. 173, ал.2 от АПК извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В

случая не е налице нито една от посочените хипотези. Първо, въпросът за правоимащите лица не е предоставен на преценката на административния орган и подлежи на съдебен контрол по съществуването на спора. Второ, актът не е нищожен поради некомпетентност. Трето, естеството на акта позволява решаването на въпроса по същество от съда, което е и сторено с мотивите и диспозитива на съдебното решение.

Воден от горното и на осн. чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс АССГ, 41 състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. П. П., чрез адв. М., за допълване на решение № 37327 от 12.11.2025г. по адм. дело № 9804 от 2025г. на АССГ, 41 с-в.

Решението е окончателно.

Преписи – за страните.

СЪДИЯ: